

УДК 336.62

DOI 10.33111/sedu.2019.44.005.015

Диба Михайло Іванович*
Диба Олександр Михайлович**

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ

Анотація. У статті обґрунтовано місце глобалізації в інноваційному процесі розвитку. Звернуто увагу на особливості трактування сутнісних аспектів глобалізації представниками різних наукових шкіл глобалістики та концептуальні взаємозв'язки в системі глобалізаційних процесів сучасності. Досліджено міжфункціональний аспект глобалізаційних процесів та ролі міжнародних менеджерів у глобалізованому суспільстві. Доведено, що у контексті розвитку національної економіки інноваційний аспект глобалізації сформує перспективи для зростання наукомісткого та інноваційного рівня економіки

Ключові слова: інновація, глобалізація, інноваційний розвиток, глобалістика, інноваційний процес.

Вступ. Тенденції розвитку сучасного світового господарства дають підстави звертати увагу на те, що глобалізаційні процеси розвиваються достатньо суперечливо. Відбувається поглиблення нерівномірностей розвитку на рівні окремих регіонів світу, реалізуються спроби посилення впливів низки держав на міжнародний економічний розвиток. Одночасно зі спробами формування однополярного світу відбуваються різноманітні економічні та політичні кризи на рівні світового простору. Унаслідок цього виникають потреби дослідження тенденцій глобалізації та її впливів на економічні процеси у світі, а також на рівні окремих держав.

Постановка задачі. На сьогоднішній день глобалізаційні процеси є невід'ємним атрибутом інноваційного зростання та становлення конкурентоспроможності економіки країни. Посилення тенденцій інноваційного розвитку держави можливе лише за умови врахування впливів глобалізації. Проте, зауважуємо, що для глобалізаційних процесів присутня низка переваг та недоліків, що зумовлює певну специфіку їх взаємодії із стратегічними орієнтирами розвитку на рівні національної економіки.

Результати. Поняття «глобалізація» є достатньо комплексним та багатограним, що спричиняє існування суперечностей, зважаючи на теоретичний аспект його трактування. Глобалізація є суперечливою та досить нерівномірною, дозволяє поряд із тенденціями інтеграції охопити також процеси розпаду (деінтеграційні процеси). У контексті нашого дослідження вартими уваги є положення, які виникають з огляду на наявні концепції наукових шкіл глобалістики (рис. 1).

---

* **Диба Михайло Іванович** – доктор екон. наук, професор, Директор Інституту фінансово-банківської аналітики, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» dyba_m@ukr.net

** **Диба Олександр Михайлович** – доктор екон. наук, доцент, професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» dyba_m@ukr.net

Рис. 1. Концепції наукових шкіл глобалістики

Джерело: узагальнено авторами за [5].

У контексті характеристики наукових шкіл глобалістики вважаємо за доцільне зупинитися на дослідженнях «Римського клубу», оскільки саме завдяки їхній діяльності термін «глобальні проблеми» було введено в науковий обіг. Мета функціонування організації була пов'язана з поглибленням розуміння специфіки людського розвитку під час науково-технічної революції. Усі ключові дослідження Римського клубу викликали сенсацію, тому що експерти дійшли до висновку, що при збереженні наявних тенденцій науково-технічного прогресу і глобального економічного розвитку протягом першої половини ХХІ століття ймовірно буде глобальна катастрофа. Експерти Римського клубу розробляли рекомендації стосовно переходу до так званого «нульового росту», а згодом — до «органічного росту». Проте наведена праця була піддана критиці через відсутність належної уваги до розходжень, які притаманні окремим регіонам світу, а також у результаті неналежної уваги до нормативного прогнозування, здатного ідентифікувати шляхи вирішення наявних проблем у контексті екстраполяції існуючих тенденцій у майбутнє.

В умовах сучасності наші співвітчизники характеризують глобалізацію як комплексний процес, який має місце не лише в економіці, але й в інших сферах життєдіяльності людини. Відповідно, визначальними рисами глобалізації, як системоутворюючого процесу, є:

- виникнення національних органів регулювання, що сприяють систематичному пошуку рішень економічних завдань та перегляду господарських механізмів;
- інтернаціоналізація фінансово-кредитних відносин;
- підвищення значення транснаціональних та наддержавних економічних, політичних, галузевих інституціональних структур;
- створення глобального інформаційного простору та ін. [6].

Тобто на практиці глобалізаційні процеси мають властивість поширюватися на різні сфери життєдіяльності суспільства. Відповідно, важливо враховувати широкий спектр можливостей, які виступають рушійною силою інноваційного розвитку в умовах глобалізації. Тому в працях наших сучасників актуалізуються дослідження напрямів активізації інноваційної діяльності підприємств.

Наше трактування, що глобалізація знаходить свій прояв у злитті національних економік в об'єднану на міжнародному рівні систему, яка передбачає реалізацію пріоритетів інформаційної відвертості світу, прояв наслідків науково-технічної революції, зростання прихильних настроїв у розвинених індустріальних країнах, лібералізацію руху товарів та капіталу. У загальному прояві глобалізація економіки на міжнародному рівні передбачає реалізацію складного процесу, вирішення багатоаспектної проблеми, що супроводжується систематичним виникненням численних наукових дискусій. Це передбачає генерацію широкого спектра глумачень глобалізації в умовах сьогодення.

Основною характеристикою сучасної глобалізації, безумовно, слід вважати концептуальні зв'язки в контексті розвитку двох сутнісних процесів (рис. 2).

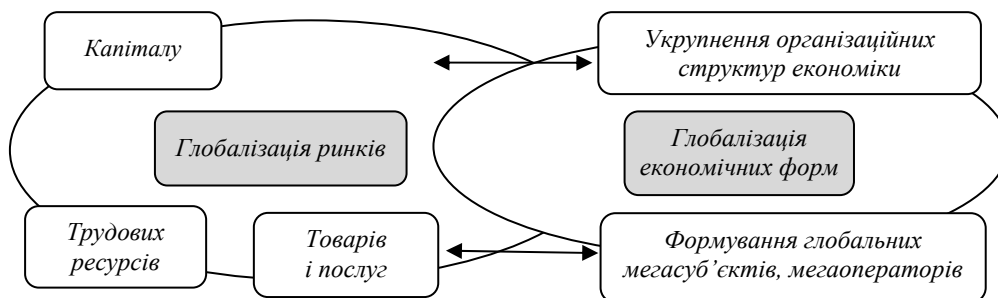

Рис. 2. Концептуальні взаємозв'язки в системі глобалізаційних процесів сучасності

Джерело: узагальнено авторами.

Сукупність таких процесів є сутнісною характеристикою глобалізаційних тенденцій та виявляється у формі етапу економічної глобалізації, під час реалізації якого набувають поширення інформаційно-комунікаційні та фінансові інструменти.

З функціонального погляду сучасні форми прояву глобалізації сприяють трансформації світогосподарських процесів на різному рівні та у різних сферах, зокрема реалізуються ефекти стосовно сфер:

- розвитку міжнародного господарства;
- інтернаціоналізації світової торгівлі та фінансових потоків;
- поглиблення міжнародного поділу праці;
- розвитку інноваційних інтернаціональних зв'язків.

Глобалізація проявляється як об'єктивний гео економічний процес укрупнення, злиття та поглинання економічних суб'єктів, що відбувається на мікро-, макро-, мезо- та мегарівнях. Глобалізація проявляється в трансформаціях об'єктивних та суб'єктивних характеристик світового капіталу, формує матеріальні передумови для цілей регіоналізації економічної сфери. Ці процеси проявляються у створенні замкнених економічних груп для захисту економічних потреб країн-учасниць як розвинених, так і економік, що трансформуються, на основі взаємодії капіталу та інформації на якісно новому рівні, які супроводжуються відповідними трансформаціями господарських відносин.

В умовах глобалізації окремі країни виступають складовими елементами єдиного всесвітнього господарського організму. У результаті сучасний світовий ринок, світогосподарські відносини та інститути вже не можна трактувати як просте продовження національних господарських систем, сукупність взаємопов'язаних національних господарств. Наразі міжнародна економіка являє собою особливу систему, яка має специфічні інститути й реалізує функції, що свідчать про якісну зміну світового господарства.

Враховуючи, що процес глобалізації впливає на різні сфери суспільного життя, для національної моделі економічного розвитку важливими є плани щодо спрямування всіх форм капіталу (фінансового, соціального, людського, інтелектуального та ін.) для досягнення цілей зростання національної економіки, задоволення матеріальних та культурних пріоритетів людей. Такий широкий спектр потреб зумовлює відсутність єдиного узагальнюючого визначення глобалізації [7, с. 5].

У ширшому розумінні «...глобалізація стала поштовхом для появи достатньої кількості суперечливих явищ, що зумовлено поступовим усуненням кордонів ринків, зростанням залежностей національної економіки від екстерналій (зовнішніх шоків, ризиків тощо). Протягом останніх десятиліть з-поміж науковців з'явився привід для дискусій предметом яких є сутність, роль та функції держави в умовах глобалізації. Виникли питання стосовно обмежень щодо суверенітету та збереження позицій влади в окремих державах, що пов'язано з численними переплетіннями та взаємним накладанням політичних та економічних циклів» [8, с. 9].

Т. Левітт надав глобалізації характеристики феномену злиття ринків окремих продуктів, виробництво яких забезпечується зусиллями ТНК. Розвиток глобалізації межує із монополізацією капіталу, що зумовлює виникнення корпорацій, які у ХХ ст. набули міжнародного значення. Транснаціональні корпорації поступово перетворюють світ в об'єднану економічну, фінансову й культурну систему та являють собою великі фінансово-промислові об'єднання, які працюють

згідно з принципом централізованого планування в міжнародному масштабі. Відповідно, ТНК отримують здатність брати участь у розподілі та використанні міжнародних ринків, впливати на прийняття рішень заради одержання прибутків на національному рівні. А. Архіпов звертає увагу на те, що ТНК отримують здатність контролювати значну частину світового виробництва та торгівлі, сприяти процесам об'єднання в масштабі світового господарства [9].

У контексті розвитку досліджень глобалізації важливо звернути особливу увагу на набуття нею всезагального рівня. Глобалізаційні процеси розглянуті в працях теоретиків і практиків, які працюють у межах широкого спектра галузей досліджень (рис. 3).

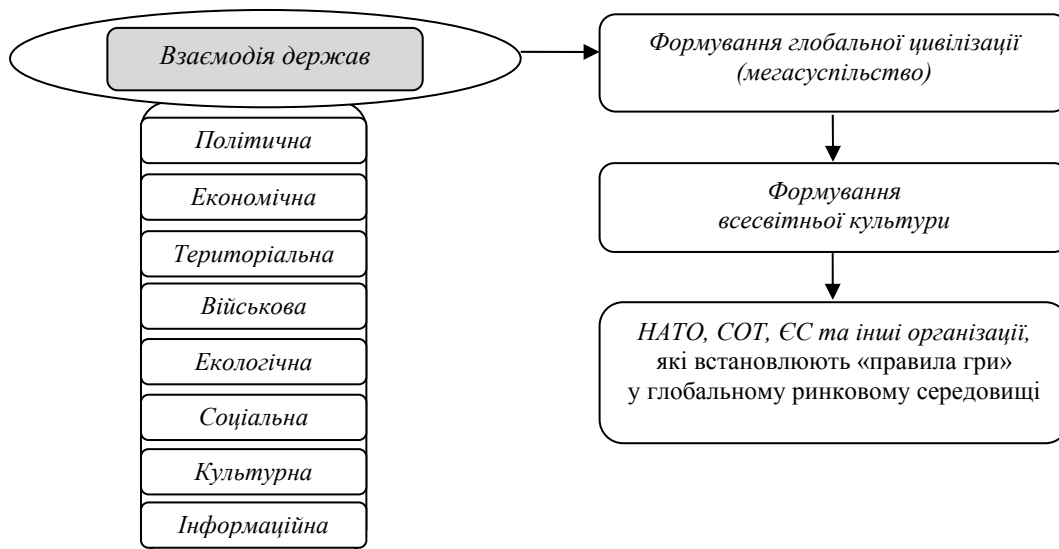

Рис. 3. Глобалізаційні процеси: міжфункціональний аспект

Джерело: узагальнено авторами.

Тобто ядром та однією з основоположних рушійних сил економічної глобалізації є процеси регіональної інтеграції, завдяки яким забезпечується конвергенція національних економік країн — учасниць інтеграційних угруповань, формується спільний ринок товарів, послуг, капіталу та робочої сили, а також досягається нова якість відтворювальних процесів на регіональному рівні. У глобальній моделі світогосподарського розвитку, яка нині формується, суттєво зростає роль регіональних інтеграційних блоків країн, зокрема Європейського Союзу (ЄС), Північноамериканської угоди про вільну торгівлю (НАФТА), Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва (АТЕС), Спільного ринку країн Південної Америки (МЕРКОСУР), Асоціації держав Південно-Східної Азії (АСЕАН) та інших. Вони репрезентують діяльність потужних коаліцій країн, для яких притаманні спільні економічні інтереси, які здатні об'єднувати свої зу-

силля для забезпечення найсприятливіших умов для проявів міжнародного економічного співробітництва в регіональному масштабі.

При цьому варто відзначити, що подібні інтереси можна поділяти на регіональні та національні. Регіональні інтереси реалізуються в межах спільних зусиль держав певного регіону та здатні превалювати в межах інтеграційних стратегій регіональних блоків протягом 1950–1970-х років. Найбільш яскравим прикладом цього є Західна Європа. Причому пріоритетом формування Європейських Спільнот у 1950-х роках стало забезпечення такого рівня економічної взаємозалежності та взаємопов'язаності між країнами регіону, який би усунув можливі збройні конфлікти між ними та гармонізував національні економічні інтереси країн-учасниць.

Відповідно, у країнах Латинської Америки формування протекціоністських за своєю спрямованістю асоціацій (Асоціації латиноамериканської інтеграції) в 1970-х роках було зорієнтованим на захист внутрішнього ринку країн-учасниць від конкуренції порівняно із розвиненими державами світу за рахунок об'єднань зусиль країн-учасниць у реалізації національних політик імпортозаміщення. Натомість створення Асоціації країн Південно-Східної Азії в 1960-х роках стало основою посилення конкурентоспроможності країн регіону в масштабі світової економіки для подальшого зміцнення їхнього економічного та політичного суверенітету.

Водночас починаючи з 1980-х років країни світу через участь у регіональних економічних процесах усе більшою мірою намагаються реалізувати безпосередньо свої власні національні інтереси. Це набуває численних багатовимірних проявів та дедалі більшого поширення на інтеграційній карті світу зон преференційної та вільної торгівлі, які відкривають перед державами-учасницями регіональних блоків значні можливості з метою розширення експортної експансії на регіональних ринках товарів та послуг, залучення інвестиційних ресурсів та ін., зі збереженням суверенітету під час реалізації макроекономічних політик [10, с. 64]. Свідченням інтенсифікації процесу формування інтеграційних блоків, який в умовах сьогодення охоплює країни з різними рівнями соціально-економічного розвитку, є те, що загальна кількість інтеграційних угод починаючи з 1960-х років до початку другого десятиліття ХХ століття зростає з двох до 214 [11].

Ключовою метою глобалізації може вважатися реалізація концепції поступального розвитку міжнародної економіки на основі зростання частки науково-технічних сфер і сфер, які передбачають надання послуг. Цього можливо досягнути в результаті застосування стратегії посилення економік країн, що розвиваються. Це зумовить, насамперед, підвищення рівня конкурентоспроможності інноваційної економіки, перетворення країн, що розвиваються, на повноцінних суб'єктів міжнародних економічних відносин та набуття ними гідного статусу на міжнародному рівні [12, с. 30].

Сучасний менеджмент міжнародного бізнесу здебільшого розглядає глобалізацію як загальну тенденцію розширення бізнесу за межі національної економіки. Адже за умов розвитку глобальної економіки всі організації із будь-якої країни можуть стати конкурентоспроможними [13].

Економічна глобалізація зумовила зміни в поглядах на роль менеджера та вимог до системи управління. Для першого етапу розвитку міжнародного бізнесу важливого значення набула концепція практичної школи. До того ж успіх виконання класичних управлінських ролей на внутрішньому ринку повинен природним чином корелюватися із зовнішньоекономічною діяльністю. Розвиток відкритості багатьох національних економік зумовив поширення крос (між) культурної школи менеджменту (рис. 4).

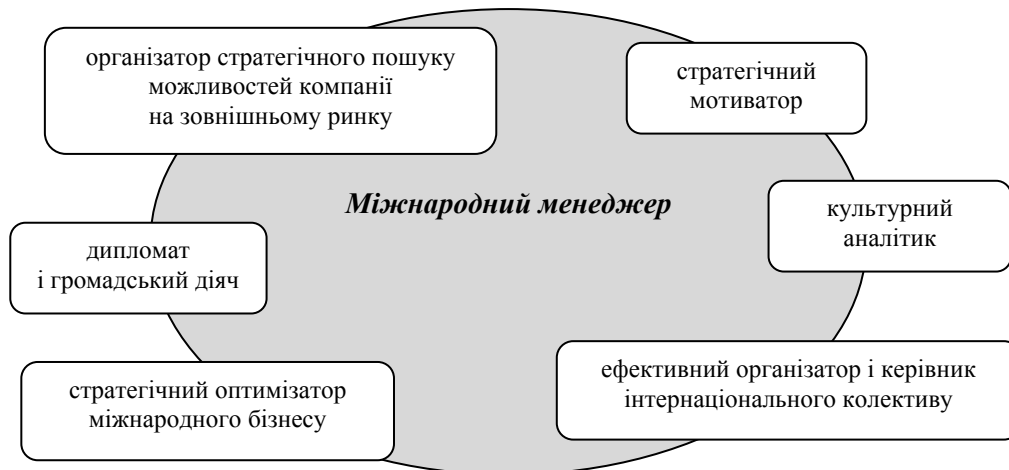

Рис. 4. Ролі міжнародних менеджерів у глобалізованому суспільстві

Джерело: узагальнено авторами за [14].

Глобалізація постала одним із найбільш суперечливих і відчутних явищ нашого часу, яку Міжнародний валютний фонд визначає як процес інтеграції національних економік і суспільств унаслідок збільшення вільних потоків ідей, людей, товарів, послуг і капіталу. З її поширенням у світі відбулося зростання лібералізації торгівлі й досягнень у сфері комунікаційних технологій, отже, більшість інвесторів, які раніше орієнтувалися на внутрішній ринок, вийшли на міжнародну арену.

Сучасні вимоги глобального бізнесу істотно відрізняються від звичних критеріїв успішного менеджера. Якщо звичайний процес прийняття рішень базується на фактах та інформації, то в багатонаціональному бізнесі в умовах міжкультурного середовища більш надійними є інтуїція, почуття і враження. Факти добре використовувати в межах однієї культури, а аргументація ними менш переконлива, ніж враження та інтуїція, які засновані не тільки на документованій інформації, але й невлених процесах, які важко довести фактами.

Зважаючи на всеосяжний та суперечливий характер глобалізації, формується своєрідний глобальний характер інноваційної діяльності, який конкретизується в інноваційному аспекті глобалізації (рис. 5).

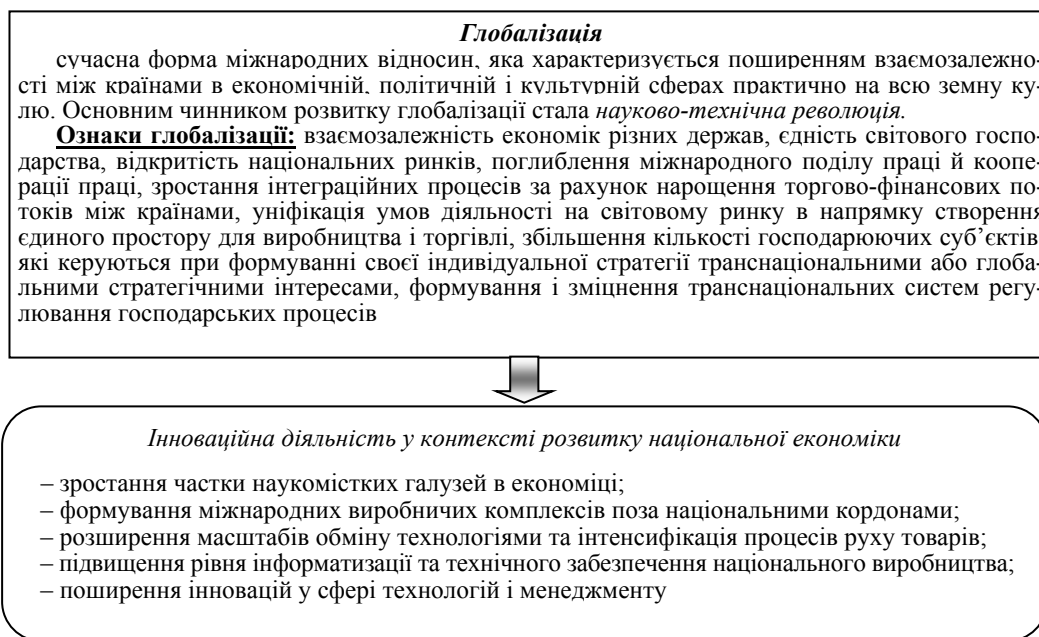

Рис. 5. Глобалізація: інноваційний аспект

Джерело: складено авторами за [15; 16; 17, с. 15].

У контексті розвитку національної економіки інноваційний аспект глобалізації сформує перспективи для зростання наукомісткого та інноваційного рівня економіки за рахунок запозичення відповідного зарубіжного досвіду розвинених країн світу. Крім того, існують можливості та перспективи поєднання досвіду інноваційної діяльності національних і зарубіжних суб'єктів господарювання за рахунок створення міжнародних виробничих та наукових комплексів. Міжнародний характер інноваційної діяльності в умовах глобалізації сприятиме розширенню масштабів обміну технологіями та інтенсифікація процесів руху товарів, підвищенню рівня інформатизації та технічного забезпечення національного виробництва, поширення інновацій у сфері технологій і менеджменту.

Висновки. Таким чином, перспективи інноваційної діяльності в умовах глобалізації межують із проблемами, які часто пов'язані з невідповідністю наукового та технологічного рівня країн, що розвиваються, відповідним характеристикам розвинених країн світу. Виникають питання стосовно сприйняття вітчизняними суб'єктами господарювання прогресивних ідей та їх відповідності специфіці національної економіки. Крім того, співпраця на міжнародному рівні в умовах глобалізації може спричинити надмірну конкуренцію та дестабілізацію діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання.

Тому при розробці інноваційної моделі соціально-економічного розвитку держави в умовах глобалізації необхідно враховувати не лише кількісний на-

уковий потенціал (кількість науковців, оплата праці працівників наукової діяльності й т. ін.), а й якісну сторону використання такого потенціалу (яким чином запропонована окремим науковцем інновація вплинула на досліджувану ним сферу чи галузь соціально-економічного середовища). Такий підхід може не лише забезпечити ефективне поширення інновацій у межах окремої держави, а й дати можливість для торгівлі ними в системі глобальних економічних відносин.

Література

1. Диба О. М. Індикатори глобалізації фінансово-кредитного забезпечення інноваційного розвитку. Сучасні кризові явища в економіці і проблеми облікового, контрольного і аналітичного забезпечення управління підприємством : матеріали VII Міжнар. наук.- практи. конф. (26–27 червня 2015 р.) / Відп. ред. І. Б. Садовська. Луцьк : РВВ Луцького НТУ, 2015. С. 48–50.
2. Стукало Н. В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України : монографія. Д. : Інновація, 2006. 248 с.
3. Полозенко Д. В. Глобалізація економіки та фінансова стабільність в Україні // Економіка АПК. 2014. № 5. С. 5.
4. Єфименко Т. Актуальні проблеми трансформації економічних теорій в умовах глобалізації // Фінанси України. 2013. № 5. С. 9–15.
5. Архипов А. Современная глобализация и многополярность мира // Финансы и кредит. 2004. № 23. С. 4–10.
6. Ефремова Н. А. Международная экономическая интеграция и суверенитет государства // Государство и право. 2011. № 6. С. 60–66.
7. Nakahara K. *Fostering and Managing Technical Innovation: A Practice of Japanese Manufacturing Company Instructional Design*. Inc. Japan, 2011.
8. Шергін С. Сучасний вимір глобалізації: концепції і реальність // Світогляд. 2008. № 4. С. 26–33.
9. Cullen G.B. *Multinational management: A Strategic Approach*. 2nd ed. South Western: Thoms on Learning, 2002. 664 p.
10. Grosse R., Kujawa D. *International Business: theory and managerial applications*. 2nd ed. Boston: IRWIN, 1992. 733 p.
11. Диба О. М. Глобальний вимір та еволюція банкінгу [Електронний ресурс] / О. М. Диба // Майбутнє банкінгу: сучасні виклики та перспективи розвитку : зб. матеріалів II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції ; 15 червня 2017 року, м. Київ. — К. : КНЕУ, 2017. — С. 21–24. — Режим доступу : <http://wiki.kneu.kiev.ua/bitstream/2010/23071/1/21-24.pdf>.
12. Диба О. М. Індикатори глобалізації фінансово-кредитного забезпечення інноваційного розвитку // Облік, економіка, менеджмент: наукові нотатки : Міжнародний збірник наукових праць / відпов. ред. І. Б. Садовська. — Луцьк : РВВ Луцького НТУ, 2015. — Вип. 2 (6). — С. 92–100.
13. Мельник Л. І. Управління інноваційними процесами машинобудівних підприємств : автореф. дис. ... канд. екон. наук : спец. 08.00.04 / Мельник Леонід Іванович ; НУ «Львівська політехніка». — Львів, 2007. — 22 с.
14. Парсаданян С. А. Інноваційна діяльність: організація, технології, проектування / С. А. Парсаданян, В. К. Потьомкін. — СПб. : ІРЕ РАН, 2001. — 107 с.

References

1. Dyba, O. M. "Indykatory hlobalizaciyi finansovo-kredytnoho zabezpechennya innovacijnoho rozvytku". ["Indicators of globalization of financial and credit support for innovation development"]. Suchasni kryzovi yavyssha v ekonomici i problemy oblikovoho, kontrolnoho i analitychnoho zabezpechennya upravlinnya pidpryyemstvom. VII Mizhnar. nauk.- prakt. konf. (26–27 chervnya 2015 r.). RVV Luckoho NTU, 2015: 48–50. [in Ukrainian]
2. Stukalo, N. V. *Hlobalizaciya ta rozvytok finansovoyi systemy Ukrayiny*. ["Globalization and development of the financial system of Ukraine"]. D. : Innovaciya, 2006. [in Ukrainian]
3. Polozenko, D. V. "Hlobalizaciya ekonomiky ta finansova stabil'nist' v Ukrayini". ["Globalization of the economy and financial stability in Ukraine"]. *Ekonomika APK 5* (2014): 5. [in Ukrainian]
4. Yefymenko, T. Aktual'ni problemy transformaciyi ekonomichnyx teorij v umovax hlobalizaciyi // *Finansy Ukrayiny*. 2013. № 5. S. 9–15. [in Ukrainian]
5. Arhypov, A. "Sovremennaya globalizaciya y mnogopolyarnost mira". ["Modern globalization and multipolar world"]. *Fynansy y kredit* 23 (2004): 4–10. [in Russian]
6. Efremova, N. A. "Mezhdunarodnaya ekonomycheskaya yntehracyya y suverenytet hosudarstva". ["International Economic Integration and State Sovereignty"]. *Hosudarstvo y pravo* 6 (2011): 60–66. [in Russian]
7. Nakahara, K. *Fostering and Managing Technical: A Practice of Japanese Manufacturing Company Instructional Design*. Inc. Japan, 2011.
8. Sherhin, S. "Suchasnyj vymir hlobalizaciyi: koncepciyi i realnist". ["The Contemporary Dimension of Globalization: Concepts and Reality"]. *Svitohlyad* 4 (2008): 26–33. [in Ukrainian]
9. Cullen, G. B. *Multinational management: A Strategic Approach*. 2nd ed. South Western: Thoms on Learning, 2002.
10. Grosse, R., and Kujawa, D. *International Business: theory and managerial applications*. 2nd ed. Boston: IRWIN, 1992.
11. Dyba, O. M. "Hlobalnii vymir ta evolyuciia bankinhu". ["Global dimension and evolution of banking"]. Majbutnye bankinhu: suchasni vyklyky ta perspektyvy rozvytku. II Mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi internet-konferencii. 15 chervnya 2017 roku. K. : KNEU, 2017: 21–24. <http://wiki.kneu.kiev.ua/bitstream/2010/23071/1/21-24.pdf>. [in Ukrainian]
12. Dyba, O. M. "Indykatory hlobalizaciyi finansovo-kredytnoho zabezpechennya innovacijnoho rozvytku". ["Indicators of globalization of financial and credit support for innovation development"]. *Oblik, ekonomika, menedzhment: naukovy notatky* 2(6) (2015): 92–100. [in Ukrainian]
13. Melnyk, L. I. *Upravlinnya innovacijnymy procesamy mashynobudivnyx pidpryyemstv*. ["Management of innovative processes of machine-building enterprises"]. Lviv: NU «L'vivs'ka politexnika», 2007. [in Ukrainian]
14. Parsadanyan, S. A., and Potyomkin, V. K. *Innovaciyna diyalnist: orhanizaciya, texnologiyi, proektuvannya*. [*Innovative activities: organization, technology, design*]. SPb. : IRE RAN, 2001. [in Russian]

ГЛОБАЛИЗАЦІЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ РОЗВИТТЯ

Михаил Иванович Дыба,

доктор экон. наук, профессор, Директор
Института финансово-банковской аналитики
ГВУЗ «Киевский национальный экономический
университет имени Вадима Гетьмана»

Александр Михайлович Дыба,

доктор экон. наук, доцент, профессор кафедры
корпоративных финансов и контролинга
ГВУЗ «Киевский национальный экономический
университет имени Вадима Гетьмана»

Аннотация. В статье обосновано место глобализации в инновационном процессе развития. Обращено внимание на особенности трактовки сущностных аспектов глобализации представителями различных научных школ глобалистики и концептуальные взаимосвязи в системе глобализационных процессов современности. Исследован функциональный аспект глобализационных процессов и роли международных менеджеров в глобальном обществе. Доказано, что в контексте развития национальной экономики инновационный аспект глобализации формирует перспективы для роста наукоемкого и инновационного уровня экономики.

Ключевые слова: инновация, глобализация, инновационное развитие, глобалистика, инновационный процесс.

GLOBALIZATION WITHIN INNOVATIVE PROCESS OF DEVELOPMENT

Myhailo I. Dyba,

Dr. Sc. (Econ.), Professor,
SHEI “Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman”

Oleksandr M. Dyba,

Dr. Sc. (Econ.), Professor,
SHEI “Kyiv National Economic University
named after Vadym Hetman”

Abstract. The role of globalization within the innovation process of development is considered in the article. The attention is paid to the peculiarities of the interpretation of the essential aspects of globalization by representatives of various scientific schools of globalization and conceptual connections in the system of globalization processes nowadays. The multifunctional aspect of globalization processes and the role of international managers in a globalized society is researched. It is proved that the innovative aspect of globalization is able to create the prospects for the growth of the scientific and innovative nature of national economy development.

Keywords: innovation, globalization, innovation development, globalistics, innovation process.

Стаття надійшла до редакції 02.04.2019